A. S Puşkin

Amintire

Când zarva zilei se preface-n şoapte
Şi-n pieţele, de linişte-acum pline,
Şi-aşterne umbra străvezia noapte,
Iar somnul ca răsplata trudei vine,
Atunci începe veghea mea şi chinul
Şi ceasurile picură-n tăcere:
În nemişcarea nopţii simt veninul
Mustrărilor arzând pân'la durere,
În cugetul meu trist, noian de vise,
Sfâşietoare gânduri s-au ivit.
Iar amintirea iese din abise
Rostogolindu-şi ghemul nesfârşit.
Şi recitindu-mi viaţa mea în silă
Blestem şi mă cutremur, plâng amar -
Dar rândurile triste de pe filă
Răsar prin pânza lacrimilor, iar.

1828

SFÂRŞIT